Napsal uživatel Dżexna
Středa, 14 Červenec 2004 04:00

Z Prahy jsme v pátek vyjížděli až v 19 hodin, do Náměšti dorazili kolem desáté večerní (cesta přes Pardubice se ukázala daleko rychlejší než přes Brno). Přesto jsme večerní koncert **Čecho moru** nestihli. A tak první muziku, nepočítám-li večerní muzicírování v areálu, jsem slyšela v sobotu ráno na Radnici.
Šantré
. Příjemný start Zahrady.

Po nich nastoupili **Czaldy Waldy** kvartet z Brna, jedna z řady kapel s lidovou písní na repertoáru. Přiznám se, že mi jejich precizně zpracované pojetí slovenských, východniarských a zakarpatsko-ukrajinských písní nelahodilo. Nepopírám, že akademicky vzdělaní muzikanti promyslili interpretaci do nejmenších detailů, ale nepřesvědčili mě, že k písničkám mají silnější

Zádruha vystoupila společně s Koňabojem

foto: Vít Školník Urban ©

vnitřní vztah. V amfiteátru ten večer hrál **Hradišťan** s **Jiřím Pavlicou**. Jen pro srovnání, vím, že trochu odvážné, používají tradičních nástrojů, ale hrají vlastní tvorbu, která nezapře inspiraci muzikou kraje, v němž žijí. Nabízejí vlastně nový folklor, jejich písničky už si lidé začínají zpívat. Totéž můžeme říci o **Fler etu**, písničky v rockové podobě z valašských kořenů vycházejí, zpívají je svým nářečím a lidi s nimi. (A pravé valašské potom s královnou
Jarmilkou Šulákovou
).

Podobně využívá prvků z lidové hudby své domoviny **Eoghan O' Railly & High Time**, jistě si na něj pamatujete z jeho působení v divoké partě Happy To Meet. Jeho novou skupinu tvoří několik mladíčků (hrají na housle, dvě el. kytary, baskytaru a bicí). Využívají souzvuku houslí střídavě s O'Raillyho píšťalou či akordeonem, ale aranže jen na něm nestaví, hrají svižnou melodickou rockovou muziku. S chutí jsem si je poslechla. Podobně k folkloru přistupuje folkrocková slovenská
Lekra

, i když na repertoáru lidové písničky také mají. Vysloužili si neplánovaně i vystoupení v pondělí na hlavní scéně. Líbili se mi určitě víc než tolik vychvalovaný
Koňaboj
(Leicht připodotkl, že jsou hezky oblečení). Nemohu se ubránit dojmu, že se jim nechtělo vystupovat jen na folklórních slavnostech, tak aniž svlékli vyšívané košulenky, přizvali bubeníka a vrhli se do folku. Zvlášť jejich společné vystoupení s cimbálovkou
Zádruha
mě v tom utvrzovalo.

Možná se vám zdá, že mám něco proti folkloru. Omyl, nemám. Ale už jednu vlnu, kdy se do folku dostala lidová píseň, pamatuju. V sedmdesátých letech ji v civilní podobě převedli na pódia českobudějovičtí Minnesengři (s bratry Pokornými a Pavlem Lohonkou) a Jaroslav Hutka. Vlastně nás naučili brát lidovou písničku z Čech a Moravy jako živou muziku a na koncertech se začalo společně s nimi zpívat. Ale svůj repertoár výhradně na nich nestavěli. Legrační bylo, že na Portách pak soutěžící folkáči aspoň jednu lidovku taky zařazovali. Nějak mi to ta dnešní konjunktura folkloru ve folku připomíná.

Chtěla bych se zmínit ještě o druhé vlně, tzv. keltské muzice, ale ta přece jen dnes již není tak silná jek před několika lety. Ráda bych upozornila na dvě z kapel, které jsme v této kategorii slyšeli. Pražský **Jauvajs**, který jen neimportuje muziku z ostrovů, ale vytváří si svůj styl a vlastní tvorbu, a polské **Stonehenge**. (Jsou hezky oblečení, opět pravil Leicht.) Ano, přišli v kiltech, baskytarista se lascivně vlnil v bocích, hráli s nasazením, tanečníci křepčili pod pódiem, ale byl to jen revival, jaký se u nás hrával před léty.

Ve výčtu překvapení v tom dobrém slova smyslu bych neměla zapomenout na dvě zahradní návštěvy z oblasti country. Dramaturgicky poněkud nešťastně zařazený na začátek odpolední druhé soutěže o Krtečky (hosté den předtím vystoupili uvnitř programu), se objevil na scéně amfiteátru **Tomáš Linka** s kapelou **Hillbilly Band**. Vedle kytaristy Antonína Kny jsme viděli například dobristu Luboše Novotného z Druhé trávy.

"Vlasová" sekce Eoghen O´Reillyho & Hightime

foto: Vít Školník Urban ©

Dobrá country kapela je dnes vzácností, a zpěváků jako je Linka také mnoho nemáme. Vystřihli klasické kousky s českými texty, Johna Denvera, *Tak dělej* z období Fešáků, písničky z nové Linkovy desky, na přání *Paní má se má*, *Já odjíždím*. Později příchozí nelibě komentovali, že o tuhle hudební lahůdku přišli. Druhá country návštěva,
Pavel Bobek
(s rodinou Nopových) nebyl sice tak suverénní ve zpěvu, artikulovalo se mu snad lépe v angličtině než češtině, ale charisma osobnosti a síla známých hitů si zahradní mládež i pamětníky podmanila. Z legend bych ještě chtěla připomenout trio Prokop, Andršt, Hrubý, kteří při strhujícím asi patnáctiminutovém jamování zapomněli na okolní svět, a
Oskara Petra
s
Jirkou Vopavou
(Cop) v projektu
Fabrika Akustika
.

A dále **Slávka Klecandra**, **Petru Šany Šanclovou**, **Jiřího Smrže**, **Roberta Křesťana** s **Druhou trávou**
(uzavírali první koncert v půl třetí ráno!!!),
Cop
,
Jablkoň
,
Lístek
,
Bluesberry
,
Happy To Meet
,
Kvokál
,
Bezefšeho
,
Bůhví
(na zahradním krtečkovském vystoupení nepadlo ani slovo o Brzobohatého moderování Superstar!),
Ponožky pana Semtamťuka
, a nesmím zapomenout na
Martinu Trchovou
(letošní sběratelku Port),

Žambochy
,
Arnošta Frauenberga
,
Nestíháme
,
Milana
Sovu
?

Mrzí mě, že jsem spoustu muziky nestihla! **Modrou trávu** na Kapličce (na Krtečcích alespoň **Bl ueGate**
a
Bodlo
), Trampský den,
Tichotovy
v kostele, v recitalech
Pepu Streichla
,
Lucii Redlovou s Jamesem Harriesem
,
Bokomaru
?Ale to si stěžuji zcela subjektivně, přijela jsem na Zahradu pracovat a sama si určila, na co se zaměřím v první řadě. Z tohoto úhlu pohledu mě zamrzelo, že se nedokončila soutěž o písničkářské Krtečky, že ze zdravotních důvodů nevystoupil Jan Nedvěd, zajímalo mě přijetí této rozporuplné legendy zahradním publikem, (místo toho jsme opět po roce slyšeli rádoby vtipnou ubohost Neřeže na jeho adresu), že nás na začátku Zahrady zastihla zpráva o smutném konci jedné (nezodpovědné?) jízdy autem Viktora Porkristla z Kamelotu, že
Vlasta Redl
nebyl při vystoupení v kondici?

A dost. Letošní 15. Zahrada byla veliká, převeliká. Pro někoho úžasná šíří žánrů, pro dalšího "pouť" na přilákání co největšího počtu návštěvníků. Pro někoho skvělá příležitost jak alespoň jednou za rok uvidět své oblíbené hvězdy, pro jiného setkávání se s novými trendy v muzice, s kamarády, přáteli. A pro mě? Asi od všeho trošku. Ale jak už jsem napsala v článku pod Krtečky, multižánrovost a kvantita ještě nezaručuje osobitost, ale pravděpodobně je to obraz současného stavu vývoje v muzice. Asi by mně víc vyhovovaly delší recitály na hlavní scéně, redukce počtu účinkujících kapel, vymezení, co do žánrů folk, tramp a country vlastně ještě patří. Jenže, to bychom možná přišli v budoucnu o nějaké překvapení. Pokud si multižánrovost Zahrada uchová i v příštích ročnících, bude na pořadatelích, aby to dávali světu jasně najevo.

Jaké zážitky a pocity máte z letošní Zahrady vy?

P.S.: A co mě vyloženě nadzvedlo? Porce restované zeleniny se dvěma kousíčky masa z velké pánve bratru za pouhých 101 Kč. Že já nezůstala u tradičního buřta a guláše :-)